

פרשת משפטים

כ"ז שבט ה'תשפ"ג
שנה 4, גליון 11 (98)

פארט
שבת
טיש

סיפורי מעשיות

ארזיסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

דערנאך איז ביי זיי אויס גינאנגען דאס פרויט. האבן זיי ווידער אנגיהויבן צו שרייען עסן. דערנאך איז גיווארן נאכט, האבן זיי דארט אבער גינעכטיגט. אין דערפרי, האבן זיי ווייטער נישט גיהאט צו עסן, האבן זיי גישריגן און גיוויינט. דערנאך, איז ווידער אנגינקומען א בעמלעך, וואס ער איז גיווען א טויבער, האבן זיי אנגיהויבן צו איהם צו רידן, ווייט ער זיי מיט די הענט און זאגט צו זיי. איך הער נאר ניט. און דער בעמלעך האט זיי אויך גיניבן פרויט צו עסן, און האט אנגיהויבן אנועק צו גיין פון זיי. האבן זיי אויך גיוואלט, אז ער זאל זיי נעמען מיט זיך, האט ער נישט גיוואלט. און ער האט זיי אויך גינעכטיגט, אז איהר זאלט זיין אזוי ווי איך. און האט זיי אויך גילאזט פרויט, און איז זיך אנועק גינאנגען.

די מעשיות מיט בילדער

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אינדערהיים האב איך א בוך וואס דערציילט דעם מעשה פון די זיבן בעטלערס מיט בילדער, עס איז א טייערע בוך אבער עס לוינט זיך צו קויפן, עס איז ווערד דאס געלט, מיט דעם בוך קען מען דערציילן יעדע וואך ביים שבת טיש אביסל פון די מעשה, עס זאל אריין גיין די מעשיות אין די קינדער יונגערנהייט. דארט איז דא ביי יעדע ווארט א בילד, ביי אונז לאכט מען שוין גלייך ווען מען מישט עס אויף, ווייל יעדעס מאל עס שטייט אין די מעשה די ווערטער "די קינדער" איז שוין דא א גאנצע בלאט מיט א בילד פון די קינדער... עס איז מוזאדיגע אינטערעסאנט פאר קינדער.

יעדעס יאר אין אומאן בעט איך אלץ די אינגעלייט אויב זיי זעען א גייע בוך ענליך צו דעם, זאלן זיי מיר עס קויפן, ווייל עס איז זייער א גוטע זאך פאר די קינדער זיי זאלן ליינען די מעשיות פון רבי'ן מיט בילדער.

דערנאך איז ביי זיי דאס פרויט אויך אויסגינאנגען, האבן זיי ווידער גישריגן פנ"ג. איז ווידער גיקומען צו זיי א בעמלעך, וואס ער איז גיווען א כבד פה. (בלומר ער האט גישטאמפלט מיט דעם מויל) האבן זיי אנגיהויבן מיט איהם צו שמוכן. האט ער גישטאמפלט זינע רייד. האבן זיי ניט גיוואוסט וואס ער רעט, און ער האט יא גיוואוסט וואס זיי רעדן. נאר זיי האבן ניט גיוואוסט וואס ער רעט, ווארן ער האט גישטאמפלט. האט דער בעמלעך זיי אויך גיניבן פרויט צו עסן. און איז זיך אויך אנועק גינאנגען און האט זיי אויך גינעכטיגט, אז זיי זאלן זיין ווי ער, און איז זיך אנועק גינאנגען פנ"ג.

דערנאך איז ווידער גיקומען א בעמלעך, וואס ער האט גיהאט א קרומען האלדו. איז אויך אזוי גיווען פנ"ג, דערנאך איז ווידער גיקומען א בעמלעך, א הויקער. דערנאך איז ווידער גיקומען א בעמלעך, אן הענט. דערנאך איז גיקומען א בעמלעך, אן פיס. און אימליכער האט זיי גיניבן פרויט. און האט זיי גינעכטיגט. אז זיי זאלן זיין אזוי ווי ער, נאר אזוי ווי יענע בעמלעך פנ"ג.

די בעטלערס זענען דער הייליגער רבי

רבי נתן זכרונו לברכה האט אמאל געזאגט: "די אלע זיבן בעטלערס זענען איין מענטש, דאס איז דער הייליגער רבי אלינס, די זיבן זאכן זענען די זיבן בחינות' צו וואס דער רבי האט זוכה געווען."

שבת קודש פרשת וילך, שבת שוכה, שנת תשפ"ג לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

דער ראש ישיבה שליט"א האט איבערגעלערנט דעם חלק מעשה וואס מען האט שוין געהאט געלערנט שבת פרשת נצבים (אין עיר הקודש אומאן יע"א).

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

ויהי היום. און סע גיווען איין בריחה אין איין מדינה. זענען זיי אלע צולאפן גיווארן. ווי זיי זענען אנטלאפן גיווארן, זענען זיי גינאנגען דארף איין ווארף. האבן זיי דארט פארלוירן צוויי קינדער, א זכר און א נקבה. איינער האט פארלוירן א זכר, און איינער האט פארלוירן א נקבה. און זיי זענען נאך גיווען קליינע קינדער. פון פיר פינעף יאהר. די קינדערליך האבן ניט גיהאט וואס צו עסן, האבן זיי גישריגן און גיוויינט, ווארן זיי האבן ניט גיהאט וואס צו עסן.

שרייען און וויינען צום אייבערשטן

דער רבי געבט אונז דא אן עצה וואס צו טון ווען מען האט נישט קיין עסן, מען האט נישט קיין פרנסה, מען קען נישט דעקן די הוצאות, אדער א מענטש איז אריין געפאלן אין חובות לא עלינו, איז דא איין עצה, 'שרייען און וויינען צום אייבערשטן': "הייליגער באשעפער געב מיר עסן, געב מיר פרנסה", און גלייך וועט קומען די ישועה, ווי דער רבי דערציילט ווייטער.

דערנאך איז צו זיי אנגינקומען איין בעמלעך, ער איז גינאנגען מיט די טארבעס.

דער ראש ישיבה שליט"א האט מסביר געווען וואס הייסט 'א בעטלער מיט טארבעס', דאס קען מען אסאך מאל זען אין וויליאמסבורג, שבת אינדערפרי אויף בעדפארד עוועניו דריידט זיך א בעטלער מיט טארבעס, ער זינגט פסוקי תהלים און וויינט...]

האבן די קינדער אנגיהויבן משעפען זיך צו איהם, און צו טולען זיך צו איהם. האט ער זיי גיניבן פרויט, האבן זיי גינעכטן. האט ער זיי גינעכטיגט, פון וואנעט קומט איהר אהער. האבן זיי איהם גינעכערט מיר ווייסן ניט, ווארן זיי זענען גיווען קליינע קינדער. האט ער אנגיהויבן אנועק צו גיין פון זיי. האבן זיי איהם גינעכטן, אז ער זאל זיי נעמען מיט זיך, האט ער זיי גינאנט דאס וויל איך ניט, אז איהר זאלט גיין מיט מיר. דער ווייט האבן זיי א קוק גיטאן, איז דער בעמלעך בלינד. איז ביי זיי א חידוש גיווען, אז ער איז בלינד, ווי אזוי ווייסט ער צו גיין (און צום אמת, איז דאס אלליין א חידוש, וואס די קינדער איז דאס קשה גיווען. ווארן זיי זענען זיך קליינע קינדער גיווען. אושמיר זיי זענען גיווען קליינע קינדער, איבער דעם איז דאס ביי זיי א חידוש גיווען) האט ער זיי גינעכטיגט (דער בלינדער בעמלעך), איר זאלט זיין אזוי ווי איך. איר זאלט זיין אזוי זאלט זיי איך. און ער האט זיי איבער גילאזט נאך פרויט, און ער איז זיך אנועק גינאנגען. האבן די קינדער פארשטאנען, אז השם יתברך האט אויף זיי השגחה גיהאט, און ער האט זיי צו גישיקט אהער א בלינדן בעמלעך, ער זאל זיי גיבן עסן.

פארנוואס האבן זיי נישט געלאזט די קינדער מיטגיין

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך אז יעדעס מאל האבן די קינדער געבעטן אז זיי ווילן מיטגיין מיט די בעטלערס און זיי האבן נישט זיי געלאזט, וואס איז פשוט פון דעם? פארנוואס האבן זיי נישט געלאזט די קינדער מיטגיין מיט זיי?

נאר דא איז מרומו א וויכטיגע זאך וואס מען דארף וויסן ווען מען ווערט מקורב צום צדיק און מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן; דער צדיק געבט אביסל טועם צו זיין גלוי אלקות, דער מענטש הייבט אן שפירן דעם אייבערשטן און הייבט אן רעדן צום אייבערשטן, פארגליסט זיך פאר'ן מענטש צו בלייבן אין דעם מדרגה זיין גאנץ לעבן, ער זאל זיך אלץ שפירן דערהויבן און דבוק צום אייבערשטן, אבער עס גייט נישט אזוי, דער אייבערשטער וויל דער מענטש זאל זיך אליינס מוטשען און בענקען צו אים.

עס איז נישט אינטערעסאנט פאר'ן אייבערשטן ווען דער מענטש דינט אים נאר ווען ער איז אין דעם הויכן מדרגה, ווייל דער אייבערשטער האט אויבן אין הימל ביליאנען מלאכים וואס דינען אים און ברענען אן אויפהער, אויף זאגט דער רבי (תני מוהר"ן, סימן של) אויב דער אייבערשטער וואלט געוואלט, וואלט ער זיך אליינס געדינט; די גאנצע זאך פארנוואס דער אייבערשטער האט באשאפן דעם מענטש איז ווייל ער וויל דער מענטש וואס מוטשעט זיך און עס גייט אים נישט דאס עבודת ה', זאל זיך בעטן פשוט'ערהייט: "הייליגער באשעפער איך וויל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד", דערפאר לעשט מען נאך א שטיק צייט צוריק אויס אלע ליכטיגקייטן וואס דער מענטש האט געשפירט אין אנהייב, דער מענטש גייט צוריק צו זיין געהעריגן לעבן, און פאלט צוריק אראפ איינמאל און נאכאמאל, און דאס שיינקייט איז אז דער מענטש שטארקט זיך און לאזט נישט אפ זיין עבודת ה'. דאס האבן די בעטלערס געזאגט צו זיי, קומט נישט מיט אונז, גיי דיין וועג, מוטשע זיך ווייטער און בעט דעם אייבערשטן, פאל נאכאמאל אראפ און שטעל זיך צוריק אויף.

ביים הייליגן רבי'ן זאל איך האבן אזא נפילה?!

אסאך מאל ווערן מענטשן זייער צעבראכן נאך א נפילה רחמנא לצלן, וואס איז געשען מיט מיר אז איך בין דורכגעפאלן אין א נסיון? איך האב דאס יעדעס יאר אין אומאן, בחורים און אברכים קומען צו מיר פרעגן ברוגז דיגעהרייט: "פארנוואס איז דאס געשען? פארנוואס האט דאס פאסירט פאר מיר פונקט דא ביים הייליגן רבי'ן זאל איך האבן אזא נפילה?!" און מען וויל שוין אנוועק גיין פון רבי'ן, מען האט חלישת הדעת אז דא ביים רבי'ן איז מען אזוי אראפגעפאלן, אבער דא איז מרומו מורא דיגע התחזקות אויף דעם, ביסט טאקע געקומען צום צדיק און עס גליסט דיר צו בלייבן אין דעם מדרגה וואו דו שטייסט יעצט, אבער פון הימל זאגט מען דיר: לאמיר זען צי דו קענסט זיך דערהאלטן, גיי צוריק, פאל אראפ און שטעל זיך צוריק אויף; האסט פוגם געווען בכרית רחמנא לצלן, שטעל זיך צוריק אויף און זאג דעם 'תיקון הכללי' [קאפיטל טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ], און בעט נאכאמאל דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך וויל זיין אן ערליכער איד", לאז נישט אפ דעם אייבערשטן, זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך גיי נישט אנוועק גיין פון דיר, זיי מיר מקרב צו דיר".

דאס איז די זאך פון די אלע בעטלערס וואס זענען מרמז אויפ'ן רבי'ן, דער רבי געבט אביסל עסן, אביסל התחזקות, און מען וויל שוין בלייבן ביים רבי'ן, זאגט דער רבי, גיי דיין וועג, פאל אראפ און שטעל זיך אויף, פאל נאכאמאל אראפ און שטעל זיך נאכאמאל אויף, שטארק זיך און הייב אן נאכאמאל און נאכאמאל, לאז נישט אפ דייע גוטע קבלות, פרוביר נאכאמאל און בעט נאכאמאל דעם אייבערשטן.

סבלנות פאר שלום בית

די זעלבע זאך איז אין שטוב, מען דארף האבן אסאך סבלנות פאר שלום בית, אפילו עס גייט נישט אין אנהייב און מען טראכט: "איך האב שוין פרובירט אלע עצות, ביי מיר ארבעט נישט קיין שלום בית", איז נישט דא אזא זאך, אז מען האט געדולד מאכט מען עס צום סוף.

כה וכה יארן גייסטו האבן א נסיון

אויבן אין הימל איז אנגעשריבן ווילאנג דער נסיון זאל זיין, אז מען דערהאלט זיך, גייט אריבער די צייט וואס איז אנגעשריבן ווילאנג דער מענטש דארף ליידן, כה וכה טעג און כה וכה יארן, און עס טוישט זיך די גאנצע בילד, די ישועה איז דא.

איך ווייס אסאך מעשיות פון אינגעלייט וואס עלטערן האבן נישט געוואלט רעדן צו זיי פאר לאנגע יארן ווייל זיי פארן קיין אומאן, עס איז דורך די פאר יאר און פלוצלינג האט זיך אלעס געטוישט, זיי רעדן שוין מיט'ן קינד, וואס האט זיך יעצט געטוישט? וואס איז יעצט געשען? עס איז גארנישט יעצט געשען זייט פאר'ן יאר, נאר עס איז געווען אנגעשריבן 'כה וכה יארן גייסטו האבן א נסיון', דער נסיון איז געווען צו זען אויב דו וועסט זיך קענען דערהאלטן און נישט אפלאזן דעם רבי'ן צוליב די מניעות.

נאך א אינגערמאן האט מיר דערציילט, ער פארט שוין קיין אומאן אכצן יאר! יעדעס יאר גייט פעטש אינדערהיים וועגן אומאן, עס גייט נישט קיין פעטש, נאר ערגער פון פעטש... קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מען האט אלץ געטון מיט אים יאר נאך יאר, זיין ווייב שיינט זיך אפ פון אים עטליכע חדשים וכו' וכו', דאס יאר איז געווען די ערשטע יאר וואס זיין ווייב האט אים איינגעפאקט און געהאלפן איינקויפן בעפאר אומאן, ממש ווי א שנה ראשונה איינגערמאן... וואס איז יעצט געשען? נאר ער האט געהאט זיין נסיון זיבעצן יאר, 'כה וכה יארן זאלסטו ווארטן אויף דיין ישועה, דו זאלסט ווייטער רעדן שוין, און דו זאלסט ווייטער בעטן דעם אייבערשטן, און ווען עס איז אריבער די צייט האט זיך אלעס געטוישט אונדעם וואס ער זאל האבן עפעס געטון.

עס וועט העלפן

יעדער איינער קען גוט אריין קוקן אין זיינע פרייוואטע מעשיות וואס ער איז אריבער, וועט ער זען פילע זאכן וואס א דאנק ער האט דעם צדיק, ער איז מקורב צום רבי'ן, און ער פאלגט, ווארטן אויס און רעדט ווייטער שוין, זענען אלע שוועריקייטן געווארן אויס.

ער קומט צוריק ווייטער

א אינגערמאן האט זיך באקלאגט צו מיר אז ער ליידיט פון זיין ווייב, האב איך גערעדט און זיך געבעטן ביי אים: "גט זיך נישט, דו האסט דאך קינדער", ער האט נישט געפאלגט, ער האט זיך געבעה גע'גט,

א איד האט נישט קיין טענות אויפ'ן אייבערשטן

האבן מיר גערעדט זייער א וויכטיגע זאך, וואס איז דער חילוק צווישן א איד און להבדיל א גוי; ווען א איד טוט א גוטע זאך אדער ער געבט צדקה לזכות ער זאל געהאלפן ווערן מיט א רפואה וכדומה, אפילו ער ווערט נישט געהאלפן האט ער נישט קיין טענות אויפ'ן אייבערשטן חס ושלום, נאר ער הענגט עס אן אין זיינע עבירות, אז ער דארף תשובה טון און זיך פארבעסערן, אבער א גוי האט טענות און ווערט ברוגז.

אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (ראש השנה ד.) דרייגט איז געווארן א נישט ערליכער קעניג, ווייל ער האט אנוועק געגעגעבן פון זיין פארמעגן ציגן, שעפסן, ווייץ, זאלץ, וויין און אויל פאר'ן בית המקדש בתנאי די פהנים זאלן דאווענען: "לחיי מלכא ובנוהי", דער קעניג מיט זיינע קינדער זאלן לעבן, און וויבאלד ער האט געטון די אלע גוטע זאכן נאר פאר זיין הנאה איז ער נישט קיין ערליכער. פרעגט די גמרא מיר האבן דאך געלערנט, אויב איינער געבט צדקה - "בשביל שיהיו בני" אז זיין קינד זאל לעבן, זיין קינד זאל זיין געזונט, אדער "בשביל שאזכה לחיי העולם הבא" ער געבט צדקה כדי ער זאל באקומען גן עדן, "הרי זה צדיק גמור" איז ער א גאנצער צדיק! ענטפערט די גמרא: "פאן בישאל, פאן בגוים" א איד, ווען ער טוט א גוטע זאך עס זאל זיין א זכות פאר אים און אז ער זעט נישט די ישועה "אינו קורא לו תגרא", האט ער נישט קיין טענות אויפ'ן אייבערשטן, "אלא תולה היסורים בעונו", ער הענגט אן דאס וואס פאסירט - אין זיינע עבירות (רש"י, שם).

אז מען קומט צום רבי'ן אויף ראש השנה און מען ווארט נאכאלץ אויף א ישועה, זאגט מען נישט: "עס העלפט נישט אומאן", וואו איז מיין שידוך? "וואו איז מיין פרונסה?" נאר מען טוט תשובה. א גוי ווען עס גייט אים נישט וואס ער בעט און ווארט דערויף - האט ער טענות און ער ווערט ברוגז.

עס פאלט קיינעם נישט איין צו פארמאכן דעם סידור...

איך האב פיל מאל ווען מען קומט ארויף אין אפיס דערציילן א צרה און איך זאג: "בעט דעם אייבערשטן", זאגט מען מיר: "איך האב שוין געבעטן", מיינענדיג צו זאגן 'די עצה ארבעט נישט', אדער 'די עצה ארבעט נישט ביי מיר', מען זאגט דאס מיט א ביטערקייט: "איך האב שוין געבעטן...!" עס באדערט מיר זייער צו הערן אזעלכע אויסדרוקן, 'וואס הייסט דו האסט שוין געבעטן?' 'וואס הייסט תפלה העלפט נישט?' חס ושלום אזוי צו זאגן! בעט נאכאמאל דעם אייבערשטן און בעט נאכאמאל דעם אייבערשטן, און נאכדעם בעט נאכאמאל דעם אייבערשטן!

מיר בעטן שוין צוויי טויזענט יאר אז דער אייבערשטער זאל אונז שוין אויסלייזן פונעם ביטערן גלות, מיר בעטן דריי מאל א טאג ביי שמונה עשרה: "ולירושלים עירך ברחמים..." הייליגער באשעפער נעם אונז שוין צוריק קיין ירושלים, און: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח..." הייליגער באשעפער שיק שוין משיח, און עס פאלט קיינעם נישט איין אויפצוגעבן פון בעטן דערויף, עס פאלט קיינעם נישט איין צו פארמאכן דעם בית המדרש און פארמאכן דעם סידור ווייל גרעסערע צדיקים האבן דאס שוין געבעטן און עס האט נישט געהאלפן... מיר בעטן ווייטער דעם אייבערשטן, און מיר לאזן נישט

דערנאך איז ער מיר געקומען זאגן מלא שמחה אז ער האט געטראפן א שידוך, עס גייט נישט אריבער קיין לאנגע צייט קומט ער צוריק וויינען אז ער האט נישט קיין געפיל צו איר, פון אינדרויסן קוקט עס אויס פיין, מען קומט, מען גייט, אבער עס איז פונקט גוט פאר די ארומיגע מען זאל מיינען אז עס דא עפעס וואס צו מקנא זיין...

קום נישט נאכ'ן שיעור זאגן: "איך רעד שייין און עס העלפט מיר נישט", "ביי מיר ארבעט נישט די עצה", עס גייט באלד העלפן, עס גייט באלד ארבעטן, יעצט איז נאר א צייט וואס דו דארפסט אריבער גיין א נסיון, ווארט אביסל.

ס'תם קומען און זיך דרייען דא און נישט פאלגן די עצות איז נישט אינטערעסאנט, פאלג, גיי אהיים, טענה נישט, רעד שייין, וועסטו זען שיינע זאכן.

דאנקען די ווייב

בפרט די אלע אינגעלייט וואס האבן זוכה געווען צו זיין ביים רבי'ן אין אומאן, דארפן יעצט נאר דאנקען און דאנקען די ווייב, נאכאמאל זאגן "שכוח" אז זי האט דיך געלאזט גיין קיין אומאן. (אפילו זי האט דיר נישט ממש געלאזט גיין, וואלט זי דיר געלאזט גיין, עכט וויל זי דו זאלסט גיין, עס איז נאר שווער פאר איר צו זאגן "איך בין מסכים דו זאלסט גיין קיין אומאן", דארף מען איר אסאך באדאנקען).

מיט אביסל שכל, אז מען רעדט שיינע ווערטער און מען טענה'ט נישט, איז מען זוכה צו שפירן דעם אייבערשטן אינדערהיים, דער שטוב ווערט א פלאץ פאר די שכנה הקדושה, נאכדעם ווערט מען שוין א צופרידענער מענטש און מען האט שוין אלעס.

איינדרומלען...

פארגאנגענע וואך שבת אינדערפרי, אין עיר הקודש אומאן יע"א, האבן מיר גערעדט מורא'דיגע דיבורים ביים שיעור אין 'סיפורי מעשיות', איך ווייס נישט ווער עס איז דארט געווען, און אפילו די וואס זענען דארט געווען ווייס איך נישט ווער עס האט מיט געהאלטן דעם גאנצן שיעור ווייל יעדער איז דארט אויסגעמאטערט פון די שווערע נסיעה; אין אומאן איז די איינציגסטע פלאץ וואס איך וועק נישט אויף קיין מענטשן ביי די שיעורים, איך לאז יעדן איינעם איינדרומלען... מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי אויסגעמאטערט מען ווערט פון די שווערע נסיעה, מענטשן פאלן פון די כחות, אז מען איז זוכה צו דאווענען און הערן אביסל דרשות איז שוין זייער שייין.

איך בין קיינמאל נישט איינגעשלאפן ביי מוהרא"ש'ס שיעורים, איך האב זוכה געווען צו זיצן צען יאר ביי די שיעורים פון מוהרא"ש, עס איז נישט געווען אזא זאך איך זאל פארפאסן אפילו איין ווארט, אויסער איינמאל א יאר 'אין אומאן', דארט האב איך געשפירט ווי איך שלאף איין, און איך האב פרובירט מיט אלע כחות זיך צו שטארקן זיך צו האלטן אויף, אבער איך האב נישט געקענט, ביי יעדע דרשה האב איך איינגעדרימלט און פארפאסט א צען פופצן מינוט, דערנאך האב איך שוין געקענט מיטהאלטן דעם שיעור.

ארויס דעם מענטש פון אלע עבירות און ער וועט וואקסן א גרויסער צדיק.

ליידן אויף די גערון

אפילו א מענטש וואס איז געבער מ'שווגע, ער ליידט אויף די גערון לא עלינו, מענטשן זאגן מען זאל זיך אכטונג געבן פון אים ווייל ער איז א גערון קראנקער מענטש, אויב וועט ער זאגן משניות וועט ער ווערן אויס גערון קראנק, ער וועט ווערן אינגאנצן אויסגעהיילט, און דו געזונטער מענטש - אן לימוד התורה - וועסט אנהייבן ליידן אויף די גערון! ווייל עס איז נישט מעגליך דורךצוגיין בזה העולם - אן לימוד התורה - און בלייבן געזונט, געלונגענע מענטשן ליידן פון די גערון, מען גייט איבער פון די ווייב, פון די קינדער, פון די פרושה, מען ווערט איבער געשטרענגט, אבער אז מען נעמט די משניות און מען זאגט יעדן טאג אביסל, געבט דאס פח זיך צו דערהאלטן און זיך נישט פארלידן.

דעם גאנצן באטל מעדעצין...

פארשטייט זיך אז מען דארף גייט צוביסלעך, יעדן טאג אביסל, נישט צו אסאך אויפמאל, אזוי ווי ווען מען גייט צום דאקטער און ער געבט א באטל מעדעצין, טרינקט מען נישט אויס דעם גאנצן באטל אויף איינמאל, נאר מען נעמט יעדן טאג אביסל; מען קען נישט ענדיגן אין איין טאג גאנץ ששה סדרי משנה... בארואיג זיך, נעם א משניות און הייב אן איין פרוק, צוויי פרוקים, אדער דריי פרוקים, און דער אייבערשטער העלפט אז מען איז זוכה אןצוקומען צום סוף צו אלע מדריגות שבעולם.

מען קען נישט מיטגיין מיטן רבי'ן

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם הייליגן רבינו'ס עצות, און געדענקן דעם ווארט אז מען קען נישט מיטגיין מיטן רבי'ן, גיי ווייטער אויף דיין וועג און אז פאלסט אראפ רחמנא לצלן, שטעל זיך אויף, און בעט ווייטער דעם אייבערשטן, ביז מען איז ביים סוף זוכה צו אלע דרגות אין קדושה און צו אלע מדריגות, אזוי ווי דער רבי דערציילט ווייטער אין די מעשה אז די בעטלערס זענען געקומען צו די חתונה פון די קינדער, אבער אין אנהייב דארף מען זיך אליינס פלאגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן א זיס יאר, און א חתימה טובה, און אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

אפ דעם אייבערשטן, מען טוט תשובה און מען בעט נאכאמאל א נאכאמאל.

די יאר האט זיך שוין אנגעהויבן

מיר זענען יעצט אריין אין א נייע יאר, איך האב געשריבן אינעם 'מכתב יומי' פון דעם פרייטאג, א טעם פארנוואס מיר עסן רינדעכיגע חלות פון ראש השנה ביז נאך סכות, אויב צו דערמאנען אז מען האט טאקע יעצט אנגעהויבן די יאר, אבער מען דארף וויסן אז מען געבט זיך איין דריי און די יאר גייט פארביי. האסט געמאכט פרישע קבלות טובות, יעצט ביים אנהויב יאר דארף מען דאס שוין אנהויבן צו טון. האסט זיך מקבל געווען צו דאווענען מיט מנין - הויב שוין אן גיין אין שול דריי מאל א טאג, שטופ דאס נישט אפ אויף מארגן. האסט זיך מקבל געווען א קבלה טובה לכבוד דעם נייעם יאר צו גיין יעדן טאג אין מקנה - גיי שוין היינט אין מקנה. האסט זיך מקבל געווען לכבוד דעם נייעם יאר נישט אהיים צו ברענגען דיין טעלעפאן, קוק אויף די רינדעכיגע חלה; די יאר האט זיך שוין אנגעהויבן און עס ענדיגט זיך שוין, לייג שוין ארויס די זאכן פון שטוב.

רעדן צום אייבערשטן

אנהייב יאר מאכט מען זיך פרישע קבלות פארן יאר, מען כאפט אבער נישט אז דאס יאר האט זיך שוין אנגעהויבן, די יאר הייבט זיך נישט אן נאך חנוכה, אדער ווען מען ריקט דעם זייגער, אלע פרישע קבלות האבן זיך שוין אנגעהויבן, מען דארף שוין אנהייבן רעדן צום אייבערשטן.

חומש

מען דארף שוין אנהייבן נעמען יעדן טאג א חומש; יעצט קומט קלענערע סדרות, יעצט איז א גוטע צייט אןצוהייבן מעביר סדרה זיין יעדן טאג אביסל, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער.

משניות

מען דארף שוין אנהייבן א שיעור אין משניות; דער רבי האט מבטח געווען (שיחות הר"ן, סימן יט): אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאל תחתית, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כף וכף", וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די פח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס; מוהרא"ש זאגט, ער האט מקובל פון אנשי שלומינו אז בשעת דער רבי האט געזאגט די שיחה פון דאס גרוסקייט פון לערנען, דאס נעמט ארויס פון עבירות - אז דאס גייט ארויף אויף לימוד ח"י פרוקים משניות; משניות - דאס נעמט

קול ברסלב